

lovskeu d'ionku nuswobodki. Za tuke d'eto nětk dari jemu stary kral
 jako myto swoju rjenu d'iončičku jako mandkelsku. Frater z bli-
 zkeho kláštra franciskanonow popadnje wulku rybu a rozrěkanši ju,
 namaka w jeje zotdke zlotej klučej. Wót kwardijam pak hnydom
 xpóznaje, zo stúškej tej klučej snjate mu Petrej a tuž powrnyje je do cyr-
 knje na wotkár. Wót tukeho časa pućuje jich mnoho putnikow a pobož-
 nych ludki do kláštra; kóždy pak dari monicham pjerjek, tak zo kući
 z časom zbohatnu. Ale moniša zhubja přek swoje wulke bohatstwo
 swoje parrwe powołanje a njeměrnje jědka a pija. Ke k hostanju nětk
 wučeri jich Bóh won do wšeho swěta. W pródnym kláštrje nětk za-
 sydli so khudy husler. Tutón namaka tej klučej a čeruje, kaž so
 lech wupraji, to wili fantaxije, to njebjesam. Tu stupi jemu njebjeski
 stražnik, swj. Michał, napřeco ze žehliwym nječom. Tutón chce
 zmužitneho pachotka morić, ale změrnny snjaty Petr, swojej klučej
 wuhlada wši, so wulcy zwjesele a wotakérži rozhněwaneho jandkela.
 Na to dowoli pachotkej, sej maty d'ěl paradixa wobladać. Ale